

omkostninger, som arbejdsministeren beskriver i bemærkningerne til ændringsforslagene, idet efterlønsudgifterne fra ordningens start skulle dækkes efter et nettoudgiftsprincip, som betød, at arbejdsgiverne og medlemmer af A-kasserne skulle betale statens merudgifter med henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der ingen merudgifter vil være for staten – snare tværtimod – idet 70 pct.-satsen på baggrund af regeringens og Det Radikale Venstres manglende vilje til at regulere dagpengesatserne har medført, at efterlønsmodtagere i hobetal har søgt og fået bevilget social pension på baggrund af deres håbløst lave dagpengesats. Dette er baggrunden for, at der ved en udregning efter nettobetalingssystemet i efterlønsordningen hverken skal betales for fjernelse af 70 pct.-satsen af arbejdsgivere eller medlemmer.

Mindretallet vil derfor stemme imod ministerens ændringsforslag nr. 3.

For god ordens skyld skal mindretallet oplyse, at det af Det Radikale Venstre fremførte argument om, at det, flertallet nu gennemfører, kun er en tro kopi af, hvad den socialdemokratiske regering gennemførte, da man fjernede 60 pct.-satsen, er en sandhed med modifikationer. Der havde på daværende tidspunkt ikke været mulighed for at fjerne 60 pct.-satsen, hvis ikke Det Radikale Venstre var blevet imødekommet i deres krav om, at det var medlemmerne og kun medlemmerne, der skulle betale.

Mindretallet vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) støtter naturligvis efterlønsordningen. Den mulighed, at 60-årige kan trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet og derved få en overgangsperiode inden pensionisttilværelsen, samtidig med at der gøres plads for yngre medarbejdere, er en fornuftig ordning – ikke mindst i en arbejdsløshedstid.

Efter mindretallets mening bør ældre kunne trække sig tilbage allerede fra 55 års alderen, og mindretallet stiller derfor ændringsforslag herom. Mindretallet har også hidtil støttet tankegangen om, at arbejdsgivere og lønmodtagere dækker nettoudgifterne til efterlønsordningen med henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$.

Da det beløb, lønmodtagere indbetaler, er steget utrolig meget de senere år som følge af regeringens og dens støtteparti, Det Radikale Venstres, ønske om større selvfinansieringsgrad for arbejdsløshedsforsikringen – hvilket mindretallet er uenig i skal ske – er der efter mindretallets mening ingen grund til at hæve beløbet yderligere.

Skulle ændringsforslaget om at nedsætte efterlønsalderen til 55 år blive vedtaget, vil der blive stillet konsekvensændringsforslag til 3. behandling.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et tredje mindretal (Venstresocialisternes medlem af udvalget) konstaterer, at regeringen og Det Radikale Venstre har et udtalt ønske om en større medfinansiering af udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen. Dette princip har bevirket, at de forsikredes andel af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge og efterløn er steget fra 7,5 pct. i 1982 til ca. 17 pct. i dag. Eller med andre ord – i 1982, da den borgerlige regering tiltrådte, betales i medlemsbidrag 1.079 kr., medens medlemsbidraget efter L 49 vil komme op på ($8 \times 342 =$) 2.736 kr. I samme periode er dagpengene blot blevet reguleret med 2 pct. Mindretallet finder både princippet og stigningen totalt uacceptabel og kan ikke medvirke til yderligere stigninger.

Mindretallet ønsker selvfølgelig 70 pct.-satsen i efterlønsordningen fjernet, men mener ikke, at dette ønske nødvendiggør den af regeringen foreslåede stigning i medlemsbidraget. Arbejdsministeren har ikke ønsket at svare på, hvor mange efterlønsmodtagere den allerede foretagne stigning i perioden 1982–1986 har kunnet bære, da stigningen har været begrundet i, at de forsikrede og arbejdsgiverne skulle betale en større del af udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen. Da mindretallet ikke kan acceptere dette synspunkt, stemmer det imod det af arbejdsministerens ændringsforslag, der forhøjer medlemsbidraget på grund af fjernelse af 70 pct.-satsen med begrundelse i den forventede merudgift, som end ikke er dokumenteret. Mindretallet kan i øvrigt støtte Socialistisk Folkepartis ændringsforslag om nedsættelse af efterlønsalderen ud fra den barske virkelighed, at mange ældre er så nedslidte af